

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

06 noiembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Cobzac Elena

Țurcan Anatolie

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Tatarciuc Victor în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 aprilie 2019 și sentinței Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 10 decembrie 2018, în cauza penală privindu-l pe

Șcarabnuța Dmitrii Xxxxx, născut la xxxxx, în r-nul Xxxxx s. Xxxxx, domiciliat mun. Xxxxx str. Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. *prima instanță*: 09.02.2017-10.12.2018
2. *instanța de apel*: 01.03.2019-25.04.2019
3. *instanța de recurs*: 16.07.2019 - 06.11.2019

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 10 decembrie 2018, Șcarabnuța Dmitrii Xxxxx, a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 326 alin. (1) Cod penal, la amendă în mărime de 3000 unități convenționale, ceea ce constituie 60.000 lei.

În conformitate cu prevederile art. 88 alin. (4) Cod penal raportat la prevederile art. 64 alin. (5) Cod penal, cuantumul amenzii a fost micșorat cu 100 unități convenționale, ceea ce constituie 2000 lei, definitiv stabilindu-i pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 2900 unități convenționale, ceea ce constituie 58.000 lei.

A fost respinsă cererea acuzatorului de stat cu privire la încasarea din contul lui Șcarabnuța D. în contul statului a cheltuielilor judiciare în sumă de 5053, 9 lei. Toate aceste cheltuieli fiind trecute în contul statului, potrivit prevederilor art. 227 alin. (3) Cod de procedură penală.

2. Potrivit sentinței s-a constatat, că Șcarabnuța D., aproximativ la începutul lunii iunie 2016, aflându-se în sectorul Ciocana, pe str. M. Sadoveanu, mun. Chișinău, susținând că are influență asupra persoanelor publice ce activează în subdiviziunile structurale ale Direcției înregistrare a Transportului și Calificarea Conducătorilor Auto a ÎS „CRIS Registru”, în cadrul discuțiilor purtate cu Dumitru Buruiană, a pretins de la ultimul bani în suma de 600 Euro, pentru a influența pe membrii comisiei de examinare să faciliteze susținerea examenelor de stat de către

Anastasia Buruiană și Tatiana Crăciun în vederea obținerii permisului de conducere categoria „B”.

Ulterior, în continuarea intenției sale criminale, urmărind scopul primirii banilor ce nu i se cuvin, la 13.06.2016, Șcarabnuța Dmitrii, aflându-se în sectorul Botanica, la poligonul de instruire auto din str. Pădurilor, mun. Chișinău, a acceptat și a primit de la Dumitru Buruiană mijloacele bănești în suma de 550 Euro, care conform cursului oficial al BNM de 22,3179 lei față de un euro, la ziua comiterii infracțiunii, constituie 12274,845 lei, pentru a influența membrii comisiei să nu îndeplinească acțiuni ce intră în atribuțiile sale de serviciu.

Faptele constatate de prima instanță sunt calificate în baza art. 326 alin. (1) Cod penal, *trafic de influență, caracterizată prin pretinderea, acceptarea și primirea, personal, de bani, pentru sine, de către o persoană care susține că are influență asupra unei persoane publice, pentru a-l face să nu îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite.*

3. Sentința a fost atacată cu apel de către avocatul Tatarciuc V., în numele inculpatului, care a solicitat casarea acesteia și pronunțarea a unei noi sentințe de achitare a lui Șcarabnuța D., cu încetarea procesului penal și urmării penale și scoaterea acestuia de sub urmărirea penală, or acțiunile lui nu constituie elementele constitutive ale infracțiunii.

În motivarea apelului invocă:

- sentința de condamnare este emisă cu încălcarea cerințelor art. 383 alin. (1), alin. (3), art. 389 alin. (1), alin. (2), alin. (3) Cod de procedură penală, deoarece este bazată pe presupuneri, cu îngrădirea inculpatului la acces liber la justiție, la un proces contradictoriu, echitabil, unde instanța de judecată fiind părtinitoare a negat dreptul inculpatului la un proces contradictoriu, a negat dreptul la prezentarea probelor, la egalitatea armelor, la un proces echitabil și alte principii;

- instanța de judecată respingând demersurile cu privire la administrarea probelor - la audierea în ședință de judecată a martorilor-Buruiană D., Creciun T. s-a atârnat în mod arbitrar față de soarta cauzei penale și soarta lui Șcarabnuța D., fiind judecat și condamnat numai în baza rechizitoriului, care nu corespunde art. 296, 297 Cod de procedură penală, unde nu a făcut nici o analiză a probelor, care deloc nu a sesizat instanța cu privire la acțiunile comise sau nu de către Șcarabnuța D., ceea ce este inadmisibil;

- organul de urmărire penală ne având careva probe pertinente, careva înscrisuri, recipise, în susținerea acestor afirmații goale lui Buruiană D., care fiind în relații civile cu Șcarabnuța D. (având o rudă în departamentul cu combaterea corupției), la indicația căruia s-a adresat oficial către CNA anterior, nu la 12.09.2016, deoarece OUP a eliberat ilegal utilajul respectiv lui Buruiană D. cu privire la interceptarea audio, anterior, el fiind ilegal înzestrat cu dictofonul respectiv, care nu figurează ca utilaj din cadrul tehnicii speciale de înzestrare din luna august 2016 (la 22.08.2018) - când urmărirea penală încă nu era pornită;

- nu a fost efectuată examinarea telefonului mobil a lui Buruiană D., de model Samsung, cu ridicarea de informații și acces la această probă. OUP deloc nu a

investigat aceste întrebări - au fost deja examenele date sau nu, s-a adresat către cineva învinuitul s-au nu în sensul de a trafica pe cineva, a primit în genere banii în sensul de a trafica pe cineva, au fost stabilite și cercetate persoanele care au primit examenul, cunosc sau nu ei pe condamnatul Șcarabnuța D., care a luat cu titlu de împrumut banii cum a afirmat și Buruiană D., la confruntarea din 29.11.2016 sau nu;

- dosarul penal în cauza a fost pornit la 12 septembrie 2016, de către CNA, în temeiul sesizării lui Buruiană D. În sesizarea depusă la 12.09.2016, Buruiană D. a declarat, că Șcarabnuța D. a pretins și a primit de la dinsul, la 13 iunie 2016 suma de 550 euro pentru a influența membrii comisiei de examinare, ce activează în subdiviziunile structurale ale Direcției înmatriculare Transport și Calificarea Conducătorilor Auto să faciliteze susținerea examenelor de stat pentru primirea permisului de conducere categoria „B” pe numele Buruiană Anastasia și Tatiane Crăciun, acțiuni care nu au fost finalizate până la moment (la 12.09.2016). Fiind la depunerea plângerii în incinta CNA și audiat la 12 septembrie 2016 în calitate de martor, Buruiană D. a declarat, că în luna iunie 2016, cumnata lui - Buruiană Anastasia și verisoara acesteia - Crăciun Tatiana, trebuiau să susțină proba practică și examenul la școala AUTO din mun. Chișinău, a Direcției înmatriculare a mijloacelor de transport și calificarea conducătorilor auto, dar rezultatul pozitiv poate fi numai, dacă să fie achitate ceva banii membrilor comisiei, deoarece intenționat îngreunează trecerea examenelor, și ca să dea examene este necesar de achitat acolo banii;

- martorii nu erau audiați în fața instanței de judecată, confruntări dintre Șcarabnuța D. și Buruiană Anastasia, sau Creciun Tatiana nu sunt efectuate asupra afirmațiilor lui Șcarabnuța D. Careva plângeri de la aceste persoane înaintate organelor de resort, cu privire la acțiunile ilegale lui Șcarabnuța D. și atragerea acestuia la răspunderea penală nu sunt înregistrate, mai mult ca atât, nu sunt audiate persoanele de la Comisia de examinare, care au primit examenul de la Buruiană Anastasia și Creciun Tatiana, și faptul primirii banilor de către Șcarabnuța D. de la Buruiană D. în scopurile declarate de către Buruiană D. nu este confirmat prin probe pertinente, verosimile și concludente. Însă este confirmat faptul, relațiilor tensionate dintre Buruiană D. și Șcarabnuța D., în vara anului 2016 - cu privire la promisiuni reciproce cu privire la procurarea-vânzarea automobilului, repararea automobilului, folosirea acestui automobil de către Șcarabnuța D., automobil - adică faptul răcirii relațiilor dintre 2 prietenii foști - este dovedit, adică este dovedit motivul din care Buruiană D. s-a adresat către OUP;

- este dovedit, însă nu este cercetat pe deplin faptul, că Buruiană D. are o rudă, care activează la MAI RM, și are influență asupra factorilor de decizie de la CNA RM, fapt care s-a confirmat prin darea sfaturilor lui Buruiană D. privind depunerea plângerii în sensul traficului de influență, acțiuni chipurile comise de către Șcarabnuța D. ceea ce este o răfuială din partea lui Buruiană D., și deloc nu reprezintă adevărul, deoarece ar fi fost să fie întradevăr comise astfel de acțiuni de către Șcarabnuța D.- plingerea lui Buruiană Dumitru trebuia să fie înaintată până la darea banilor lui Șcarabnuța D., și atunci întradevăr era posibil de vorbit despre trafic de influență, cu respectarea cerințelor Codului de procedură penală cu privire

la numirea și efectuarea măsurilor speciale de investigații, interceptarea audio, înregistrarea de imagini video, marcarea banilor, și alte acțiuni, prevăzute de Codul de procedură penală;

- au rămas neinvestigate afirmațiile lui Buruină D., care a declarat, că el, dorind să ajute pe rudele lui să obțină permisul și să dea examenul la școala auto, căuta și a găsit chipurile un intermediar-cet. Scarabnuța D., care de parcă se ocupa cu rezolvarea acestor întrebări- de parcă lua banii de la oameni, transmitea membrilor comisiei de examinare și astfel ajuta oamenii, însă nu s-a investigat de către organul de urmărire penală dacă sunt aceste afirmații a lui Buruină D. veridice sau nu și care este sursa, de unde cunoștea Buruină D., că Scarabnuța D., că să ocupe cu astfel de activitate- intermediar dintre comisia de examinare și cetățenii, care vor să primească permisul nu au fost cercetate, dovedite;

- afirmațiile și concluziile ponigritoare în privința lui Șcarabnuța D. în acest sens, că este un intermediar, se bazează numai pe spusele lui Buruiană D., care deja era în relații ostile cu Șcarabnuța D. la momentul depunerii plângerii din 12.09.2016, și nu corespund adevărului, deoarece vroia să returneze lui banii, chipurile dați lui Șcarabnuța D. - în mărime de 550 euro - dar probele veridice, înscrisuri (careva recipise cu privire la darea-primirea banilor) în acest sens nu sunt administrate;

- prima instanța nu în deplină măsura a respectat cerințele art. 317 alin.(2) Cod de procedură penală, unde instanța de judecată este obligată să ia toate măsurile prevăzute de prezentul Cod pentru asigurarea egalității în drepturi a părților, păstrind obiectivitatea și imparțialitatea, creând condiții necesare pentru examinarea sub toate aspectele, completă și obiectivă, a tuturor probelor prezentate de către părți, sau administrate la cererea acestora. Consideră, că lipsa documentelor procedurale cu privire la examinarea conținutului telefonului mobil de model SAMSUNG, care aparține lui Buruiană D., lipsa proceselor verbale cu privire la ascultarea și scoaterea informației cu privire la interceptarea și înregistrarea audio și de imagini video de pe acest mijloc de probă, lipsa procesului-verbal cu privire la recunoașterea acestui telefon în calitate de probă, și lipsa CD-R-lui cu privire la întocmirea procesului-verbal și recunoașterea acestui telefon în calitate de probă, servesc drept temei pentru cerințele cu privire la recunoașterea acestei stenogramme a convorbirilor dintre Șcarabnuța D. și Buruiană D. și acestor probe, sus indicate unde instanței de judecată au fost prezentate mijloace de probă în starea deteriorată- să afirme, că ca aceste probe sunt inadmisibile, administrate nu în modul prevăzut de Codul de procedură penală, sunt contrare art. 93 alin. (1), alin. (2) alin. (3), alin. (4), art. 94 alin. (1), pct. 1), pct. 2), pct. 4), pct. 5), pct. 8), pct. 11), alin. (2) Cod de procedură penală și urmează a fi excluse din lista probelor, or în conformitate cu art. 95 alin.(1) nu sunt admisibile.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 aprilie 2019, a fost respins ca nefondat apelul declarat și menținută sentința.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a menționat că în ședința de judecată în apel au fost verificate declarațiile și probele materiale examinate în ședința de judecată în primă instanță: declarațiile martorilor Creciun Tatiana

(volumul II, f. d. 40-42); Creciun Dmitri (volumul II, f. d. 43-44); Guțu Veaceslav (volumul II, f. d. 101-102); Chirtoacă Simion (volumul II, f. d. 105-106); Anghel Victor (volumul II, f. d. 107-108); Buruiană Dumitru prezentate la urmărirea penală (volumul I, f.d. 11); declarațiile martorului Buruiană Anastasia, prezentate la urmărirea penală (volumul I, f.d. 20); procesul-verbal de cercetare din 22.09.2016 (volumul I, f.d. 15); procesul-verbal privind consemnarea măsurilor speciale de investigații din 25.10.2016 cu stenograma anexată a comunicărilor (volumul I, f.d. 37); procesul-verbal privind consemnarea măsurilor speciale de investigații din 08.11.2016 cu stenograma anexată a comunicărilor (volumul I, f.d. 42); procesul-verbal de ridicare din 19.01.2017 (volumul I, f.d. 53); procesul-verbal de cercetare din 19.01.2017 a procesului-verbal de examinare în vederea obținerii dreptului de conducere din 14.06.2016 nr.54160136 (volumul I, f.d. 63); procesul-verbal din 15.12.2016 privind ridicarea de la SA „Orange Moldova” a informației (volumul I, f.d. 71); procesul-verbal de ridicare din 15.12.2016 de la SA „Orange Moldova” a descifrărilor convorbirilor telefonice (volumul I f.d.78); procesul-verbal de cercetare din 10.01.2017 (volumul I f.d.80); documente recunoscute în calitate de mijloc material de probă și anexate la prezenta cauză prin ordonanță din 19.01.2017. Procesul verbal de examinare în vederea obținerii dreptului de a conduce nr. 54160136 din 14.06.2016, întocmit de SCCA Chișinău (volumul I f.d.87); ordonanță din 19.01.2017 de recunoaștere drept corp delict și de anexare la dosar (volumul I f.d.88).

Instanța de apel a reținut că apelantul invocă motive, în principiu, similare după conținut, prin care susține nevinovăția inculpatului, din motivul că probatoriul administrat nu dovedește vinovăția acestuia în săvârșirea infracțiunii imputate. Starea de fapt și de drept stabilită prin sentință concordă cu probele administrate și apreciate de prima instanță.

În atare situație, instanța de apel a reținut că este corectă concluzia primei instanțe privind calificarea infracțiunii prin determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite de inculpat și semnele componenței de infracțiune prevăzute la articolul 326 alin. (1) Cod penal: *trafic de influență, caracterizată prin pretinderea, acceptarea și primirea, personal, de bani, pentru sine, de către o persoană care susține că are influență asupra unei persoane publice, pentru a-l face să nu îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite.*

În opinia instanței de apel, declarațiile inculpatului Șcarabnuța Dmitrii precum că nu a participat la săvârșirea infracțiunii constatate se combat prin declarațiile prezentate în instanța de judecată de martorul Creciun Tatiana, la fel și prin declarațiile martorului Buruiană Dumitru. Motivele invocate de apelant cu privire la pornirea cauzei penale și cu privire la reluarea judecării fondului cauzei, sub aspectul că a existat provocare la comiterea infracțiunii și în cauză există raporturi de natură juridică civilă între inculpat și martorul Buruiană Dumitru, sunt nefondate, or sunt declarative și lipsite de suport probațional.

Instanța de apel a reținut că, pornirea urmăririi penale este efectuată în condițiile articolului 274 Cod de procedură penală. Din ordonanța privind începerea urmăririi penale rezultă o bănuială rezonabilă că a fost săvârșită o infracțiune și nu există vreo una din circumstanțele care exclud urmărirea penală. În context, nu există vreun temei privind reluarea rejudecării fondului cauzei, or judecarea cauzei în apel reprezintă judecarea fondului cauzei, cu particularitățile prevăzute de lege.

Instanța de apel a remarcat că în ședința instanței de apel, partea apărării nu a cerut cercetarea probelor noi, inclusiv și n-a înaintat cerere privind numirea expertizei judiciare, la care se referă în apel.

În cadrul cercetării judecătorești, nu s-a constatat provocare la comiterea infracțiunii de către inculpat, or probele administrate în cauză servesc la constatarea existenței infracțiunii și, respectiv, la constatarea vinovăției inculpatului.

În contextul evaluării activității primei instanțe cu privire la aprecierea probelor administrate în cauză, nu există temei pentru a da o nouă apreciere probelor respective, instanța de apel fiind solidară cu concluziile cuprinse în sentință, dat fiind că sunt motivate temeinic și legal, sub aspectul că vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate este dovedită prin probatoriul administrat în cadrul procesului penal.

În viziunea instanței de apel, se consideră corectă soluționată chestiunea privind pedeapsa aplicată inculpatului, deoarece la soluționarea chestiunii respective, prima instanță a acordat deplină eficiență prevederilor articolelor 7, 61 și 75 Cod penal, astfel pedeapsa penală este în limitele legii. În sentință se cuprind datele privind persoana inculpatului și circumstanțele care influențează asupra pedepsei, fiind luate în considerație gravitatea infracțiunii săvârșite, care, potrivit articolului 16 alin. (3) Cod penal face parte din categoria celor mai puțin grave, cât și faptul că Șcarabnuța Dmitrii este la prima abatere penală, ne având antecedente penale.

Astfel, instanța de apel a concluzionat că instanța de judecată motivat a stabilit categoria și măsura de pedeapsă și, în așa mod, corect a concluzionat că scopul pedepsei se va obține prin aplicarea amenzii, cu confiscarea forțată în conformitate cu prevederile art. 106 Cod penal în proprietatea statului a sumei de 550 euro, rezultate din infracțiune, care conform cursului oficial al BNM de 22,3179 față de euro, la ziua comiterii infracțiunii, a constituit 12274, 845 lei.

6. Hotărârile judecătorești adoptate în cauză sunt atacate cu recurs ordinar declarat de către avocatul Tatarciuc V. în numele inculpatului, care solicită casarea acestora, cu dispunerea rejudecării cauzei, deoarece eroare judiciară nu poate fi corectată de instanța de recurs.

În motivarea recursului ordinar invocă:

- decizia este bazată pe presupuneri, neîntemeiată, nefiind dat apreciere faptului că după înaintarea recuzării primei instanțe, această instanță de sinestătător a respins cererea de recuzare și a emis sentința de condamnare, instanța nefiind constituită potrivit legii, a efectuat acțiuni care sunt contrare prevederilor art. 25 alin. (1), (3), (6) Cod de procedură penală;

- instanțele de judecată nu au rezolvat fondul cauzei; au ocolit intenționat toate motivele invocate în apel, care sunt esențiale;
- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra cererilor recurențelor înaintate cu privire la anularea încheierilor emise de prima instanță;
- hotărârea nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția;
- instanța de apel a admis o eroare gravă de fapt care a afectat soluția, deoarece contrar cerințelor art. 414 alin. (5), (6) Cod de procedură penală, instanțele și-au întemeiat concluziile pe probele ce nu au fost cercetate;
- faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită;
- instanța de apel, nu s-a expus în ședință de judecată din 25.04.2019 asupra demersului cu privire la rejudecarea cauzei potrivit modului pentru prima instanță, nu s-a expus asupra admiterii sau respingerii demersului cu privire la reluarea cercetării judecătorești, și contrar cerințelor stipulate în art. 413 alin.(1), alin.(2), alin.(3), art. 414 alin.(6), art. 417 alin.(1) pct. (9-1) Cod de procedură penală - a preluat examinarea apelului, fără de a indica în procesul-verbal al ședinței de judecată despre depunerea acestui demers sus indicat, cu privire la reluarea cercetării judecătorești, sau despre emiterea încheierii privind admiterea sau respingerea lui;
- nu au indicat în procesul-verbal al ședinței de judecată, în decizia Curții de apel din 25.04.2019 încheierea cu privire la „mențiune cu privire la ultimul act procedural rămas valabil de la care procesul trebuie să-și reia cursul, în caz contrar toate actele procedurale sunt desființate de drept;
- au fost încălcate prevederile art. 6 & 1, 6 & 2 CtEDO;
- decizia instanței de apel este contrară materialului factual, realității și probatoriului administrat în cadrul procesului penal;
- toate observațiile asupra sentinței sunt aplicabile și în cazul deciziei, or instanța de apel nu a făcut nici o analiză a probelor, din punct de vedere a respectării cerințelor art. 93, 94, 95, 100 Cod de procedură penală;
- instanța de apel nu a făcut analiza probelor, ilegal administrate de martorul Buruiană D., neautorizat, iar afirmațiile instanței de apel în acest sens sunt neîntemeiate;
- instanța de apel nu s-a expus asupra argumentelor cu referire la prevederile Plenului CSJ, explicate în Hotărârea nr. 11 din 22 decembrie 2014 „Cu privire la aplicarea legislației referitoare la răspunderea penală pentru infracțiunile de corupție”, unde la pct. 41.1, sunt explicații concrete ce înseamnă trafic de influență, iar organul de urmărire penală a pornit acest dosar penal în baza art. 326 alin. (1) Cod penal, ilegal, deoarece aceste acțiuni, infracțiunea de trafic de influență nu poate fi dovedită și calificată ca trafic de influență, în condițiile stabilite, dacă au fost sau nu efectuate în trecut;
- procurorul, organul de urmărire penală, văzând că nu sunt probe pentru calificare ca escrocherie, au pornit ilegal dosar pe trafic de influență, însă instanța de apel nu s-a expus asupra acestor motive invocate în apel;
- decizia este neîntemeiată, contrară prevederilor art. 409 alin. (2), 417 alin. (1) pct. 8), 9) Cod de procedură penală, nefiind examinate toate aspectele de fapt și de

drept, nefiind indicate toate motivele adoptării soluției date, instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor motivelor invocate în apel.

În drept, recursul declarat este întemeiat în baza art. 427 alin. (1) pct. 2), 6), 8), 12) Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1^a) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia asupra recursului declarat, solicitând de a decide inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, deoarece argumentele asupra cărora indică recurentul, au constituit deja obiect de examinare în instanța de apel, fiind oferite răsunsuri la toate argumentele invocate de apelant, specificând motivele pe care și-a întemeiat soluția adoptată la caz, iar o altă opinie asupra circumstanțelor stabilite, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sânt vădit neîntemeiate.

Recurentul invocă drept temeiuri pentru recurs pct. 2), 6), 8) și 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală și anume că, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, atunci când *instanța nu a fost compusă potrivit legii ori au fost încălcate prevederile art.30, 31 și 33; instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței; nu au fost întrunite elementele infracțiunii sau instanța a pronunțat o hotărîre de condamnare pentru o altă faptă decât cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, cu excepția cazurilor reîncadrării juridice a acțiunilor lui în baza unei legi mai blînde; faptei săvîrșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.*

Referitor la temeinicia invocării de către recurent a cazului de casare prevăzut la pct. 2) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală și anume, că instanța nu a fost compusă potrivit legii, deoarece fiind înaintată cerere de recuzare, prima instanță a respins cererea de recuzare și a efectuat acțiuni ce sunt contrare legii, Colegiul penal, le consideră nefondate. În susținerea raționamentelor sale, instanța de recurs menționează că, potrivit alin. (2) art. 427 Cod de procedură penală, temeiurile menționate la alin. (1) pot fi invocate în recurs doar în cazul în care au fost invocate în apel sau încălcarea a avut loc în instanța de apel. Deci, rezultând din materialele cauzei și anume din apelul declarat de către avocatul Tatarciuc V. împotriva sentinței, se constată că critici privind ilegalitatea formării completului de judecată în prima instanță de examinare a cererii de recuzare, nu au fost invocate de către ultimul, pentru a constitui obiect de studiu și discuție în procedura de apel, fiind

invocate astfel de alegații abia în procedura recursului ordinar, ceea ce contravine prevederilor procesual-penale citate mai sus.

În argumentarea temeiului pentru recurs prevăzut la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, autorul recursului a indicat, că instanțele de judecată nu au rezolvat fondul cauzei și au ocolit toate motivele invocate în apel care sunt esențiale, hotărârea nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Instanța de recurs, studiind textul deciziei atacate constată, că temeiul invocat de către recurent și prevăzut la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul, că instanța de apel, la adoptarea soluției de respingere a apelului avocatului Tatarciuc V. în numele inculpatului, a respectat prevederile legale, adoptând o soluție corectă și întemeiată. Totodată, instanța de recurs consideră, că decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, în sensul că argumentele pe care instanța de apel le-a expus în partea descriptivă a deciziei, echivalează cu o motivare conformă rigorilor și exigențelor din art. 6 CEDO.

Totodată, instanțele de fond corect au stabilit toate elementele componente ale infracțiunii, inclusiv vinovăția lui Șcarabuța D., analizând și verificând cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, instanța de apel întemeiat considerând că situația de fapt, împrejurările și încadrarea juridică a infracțiunii comise de către inculpat, au fost corect reținute de către prima instanță, nefiind încălcate prevederile art. 414 alin. (1), 417 alin. (8) Cod de procedură penală. Deși, instanța de apel nu s-a pronunțat minuțios asupra fiecărui motiv invocat în apel, temeiul de casare prevăzut la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, nu este incident în prezenta cauză, iar cu privire la alegațiile recurentului invocate, precum că instanța de apel nu și-a motivat corespunzător soluția de condamnare adoptată în privința lui Șcarabuța D. și nu a dat răspuns la toate argumentele invocate în apelul declarat, instanța de recurs remarcă considerentele rezultate din jurisprudența constantă a Curții Europene, potrivit căroră motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului, ce nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor de amănunt, atâta timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, precum și faptul posibilității preluării de către o curte de apel în principiu a motivelor primei instanțe în cazul în care această instanță și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările ce confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de apel/recurs eventual, așa cum s-a procedat, în cauza dată. Deci, investită cu o situație de fapt, instanța de apel, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești a expus situația de fapt reținută și corect a concluzionat că probele puse la baza sentinței nu conțin erori procesuale ce ar putea influența autenticitatea concluziilor, dovedind indubitabil vinovăția inculpatului de cele incriminate.

În același timp, instanța de recurs atestă, că din conținutul recursului declarat rezultă, că recurentul repetă textul apelului declarat de partea apărării și

argumentele expuse de recurent au fost anterior invocate în apel, iar instanța de apel pe deplin le-a examinat și a apreciat toate probele în ansamblu, s-a expus argumentat asupra lor.

Cu referire la faptul că instanța de apel a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția, deoarece contrar cerințelor art. 414 alin. (5), (6) Cod de procedură penală, instanțele și-au întemeiat concluziile pe probele ce nu au fost cercetate. La acest capitol, instanța de recurs menționează că, eroarea gravă de fapt trebuie înțeleasă în sensul atribuit de legislator în art. 6 pct. 111) Cod de procedură penală, și anume stabilirea eronată a faptelor, în existența sau inexistența lor, prin neluarea în considerare a probelor care le confirmau sau prin denaturarea conținutului acestora. Eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor.

Subsidiar, Colegiul precizează că, eroarea gravă de fapt trebuie să rezulte din situația dosarului, privită ca o stare de fapt.

Pentru a constitui caz de casare, eroarea de fapt trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte, să fi influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte, să fie vădită, neîndoielnică.

Eroarea gravă de fapt nu privește dreptul de apreciere a probelor, ci discordanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține.

Verificând lucrările dosarului prin prisma criticilor formulate, în sensul că a fost admisă o gravă eroare de fapt, prin aceea că instanța de apel a încălcat procedura - nu a cercetat probele, Colegiul penal lărgit consideră, că această situație nu reprezintă în sine o eroare gravă de fapt.

Prin urmare, contrar celor invocate de către avocat, Colegiul penal, verificând suplimentar lucrările dosarului, remarcă că judecând apelul instanța a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, audiind suplimentar inculpatul și a cercetat materialele dosarului (f.d. 101-102 v. III), adoptând în consecință o soluție corectă de menținere a sentinței, prin care Șcarabuța D. a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 326 alin. (1) Cod penal, fiind respectate prevederile art. 414 Cod de procedură penală, invocate de avocat în recursul declarat.

Relevante în susținerea ipotezelor supra menționate sânt și prevederile art. 27, 414 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, care stipulează că, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond privind doar aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei în alt sens decât cel pe care îl propune apărarea este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe și care nu este temei de drept, separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală. Deci, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, este lipsită de orice suport legal. Prin urmare, Colegiul statuează că, temeiul

pentru recurs invocat și prevăzut de pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, nu este incident în prezenta speță.

Tot la acest capitol, Colegiul apreciază ca nefondate argumentele recurentului referitoare la faptul că, instanța de apel nu s-a expus în ședință de judecată din 25.04.2019 asupra demersului cu privire la rejudecarea cauzei potrivit modului pentru prima instanță, nu s-a expus asupra admiterii sau respingerii demersului cu privire la reluarea cercetării judecătorești. Contrar celor afirmate mai sus de către recurent, Colegiul penal relevă că în ședința de judecată a instanței de apel din 02 aprilie 2019 (f.d.99 v. III), la etapa verificării dacă părțile au careva cereri și demersuri, în conformitate cu prevederile art. 413 alin. (2) Cod de procedură penală, avocatul Tatarciuc V. a solicitat să fie reluată cercetarea judecătorească și să fie reexamineate probele acușării, de a verifica declarațiile martorilor Crăciun și Buruiană, iar instanța de apel a dispus de a continua examinarea cauzei, deoarece există secțiunea în care se cercetează probele administrate în prima instanță, în conformitate cu prevederile art. 414 Cod de procedură penală. Astfel, în cadrul aceleiași ședințe de judecată, la etapa respectivă, președintele ședinței a oferit posibilitate participanților la proces, de a prezenta probele în susținerea acușării și apărării, fiind date citire declarațiile martorilor, inclusiv Creciun T. și Buruiană D., și materialele cauzei (f.d.101 v. III), însă atât inculpatul, cât și avocatul acestuia Tatarciuc V., nu au solicitat audierea acestora în instanța de apel conform regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță, în conformitate cu prevederile art. 414 alin. (3) Cod de procedură penală. Mai mult ca atât, ședința de judecată din data de 02 aprilie 2019 a fost întreruptă pentru data de 25 aprilie 2019, pentru acordarea ultimului cuvânt inculpatului, deliberare și pronunțarea deciziei, în această ședință atât inculpatul cât și avocatul acestuia nu au înaintat careva cereri sau demersuri.

Totodată, instanța de recurs reține, că recurentul invocă în prezenta speță temeiurile pentru recurs prevăzute la pct. 8) și 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală. Însă, din conținutul recursului declarat Colegiul penal atestă, că se invocă faptul că decizia instanței de apel este contrară materialului factual, realității și probatoriului administrat în cadrul procesului penal, nefiind analizate probele.

Colegiul penal statuează că critica aprecierii probelor, care la caz comportă o solicitare de reapreciere a acestora, nu poate fi supusă analizei la etapa examinării cauzei în ordine de recurs ordinar, deoarece instanța de recurs este abilitată de a se pronunța asupra chestiunilor de drept, care constituie erori cu caracter procedural sau material, iar aprecierea probelor constituie o chestiune de fapt, ce ține de judecarea fondului cauzei, judecare care nu se înlăptuiește de către instanța de recurs. În contextul dat, Colegiul penal reiterează că instanța de recurs verifică legalitatea și temeinicia hotărârilor judecătorești atacate, exclusiv prin prisma prezenței sau absenței temeiurilor pentru recurs, prevăzute la art.427 alin.(1) Cod de procedură penală.

Din considerentele expuse, Colegiul penal va respinge argumentele recurentului în partea dată, ca fiind *de jure* inadmisibile. În același context, Colegiul

penal constată că temeiurile pentru recurs sunt invocate nemijlocit întru susținerea criticii privind aprecierea probelor, cu mențiunea asupra faptului că instanța de apel nu a apreciat în mod corespunzător probele.

Sub acest aspect, Colegiul penal constată că judecând apelul declarat, instanța de apel, judecând cauza și verificând probele în ședința de judecată a motivat detaliat și clar soluția adoptată în urma propriei analize și examinări coroborate a probelor ce au servit ca temei pentru soluționarea laturii penale a cauzei, expunându-se argumentat din care motive a ajuns la concluzia de vinovăție a lui Șcarabnuța D. în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (1) Cod penal.

Astfel, instanța de apel reținând circumstanțele de fapt ale cauzei și-a motivat concluzia prin cumulul de probe administrate în cauză, cărora le-a dat o apreciere justă și obiectivă, prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept. Reieșind din cele expuse, instanța de recurs apreciază drept vădit neîntemeiate criticile recurenului, precum că instanța de apel a dat o apreciere injustă probelor.

La acest aspect, instanța de recurs mai menționează că hotărârile contestate, cuprind răspunsuri, cu referire la argumentul inculpatului precum că, nu a participat la săvârșirea infracțiunii contestate, fiind menționate declarațiile martorului Creciu M., care a relatat că *verișoara sa Buruian A., i-a comunicat că are un cunoscut care poate să le ajute cu susținerea examenului practic, astfel a transmis suma de 300 euro, totodată a indicat anume la inculpat ca fiind persoana care urma să se ocupe de examenul său; declarațiile martorului Buruian D., care, la fel a indicat la Șcarabnuța D., ca fiind persoana căruia s-a adresat și care i-a comunicat că le va ajuta pe Buruiană A. și Crăciun T., la susținerea examenului practic la Secția pentru calificarea conducătorilor auto din cadrul Ministerului Tehnologiilor Informaționale și Comunicațiilor, că cunoaște membrii comisiei și îi va influența să asigure susținerea cu succes a examenului, personal solicitând suma de 600 euro, adică câte 300 euro pentru fiecare persoană; procesul-verbal de cercetare din 22.09.2016, potrivit căruia, a fost cercetat conținutul informației de pe DVD+R de model „Verbatim”, anexat de către martorul Buruiană Dumitru la procesul-verbal de audiere din 22.09.2016, prin comunicările examinate, se stabilește faptul că Șcarabnuța Dmitrii a primit de la Buruiană Dumitru mijloace bănești, pe care a invocat că, i-a transmis unei persoane din cadrul Direcției înmatriculare Transport Auto și Calificarea Conducătorilor Auto, care s-a obligat să faciliteze susținerea examenelor de stat auto de către Anastasia Buruiană și Tatiana Crăciun în vederea primirii permisului de conducere; procesul-verbal privind consemnarea măsurilor speciale de investigații din 25.10.2016 cu stenograma anexată a comunicărilor, în cadrul realizării măsurii speciale de investigație, Buruiană Dumitru a fost înzestrat cu tehnică specială de înregistrare audio dictafon de model „Edic Tini S78”. Astfel, la 24.10.2016, între Buruiană Dumitru și Șcarabnuța Dmitrii a avut loc o întâlnire în mun. Chișinău, lângă sediul Inspectoratului Național de Investigații din str. Bucuriei 14A. În urma măsurii speciale de investigație se stabilește faptul că Șcarabnuța Dmitrii a primit de la Buruiană Dumitru mijloace bănești, pe care, invocă că i-a transmis unei persoane din cadrul Direcției*

înmatriculare Transport Auto și Calificarea Conducătorilor Auto, care s-a obligat să faciliteze susținerea examenelor de stat auto de către Anastasia Buruiană și Tatiana Crăciun în vederea primirii permisului de conducere. Rezultatele măsurii speciale de investigații au fost recunoscute ca fiind pertinente pentru cauza penală, iar legalitatea acesteia a fost confirmată prin încheierea judecătorului de instrucție (volumul I f.d.37); procesul-verbal privind consemnarea măsurilor speciale de investigații din 08.11.2016 cu stenograma anexată a comunicărilor, în cadrul realizării măsurii speciale de investigație, Buruiană Dumitru a fost înzestrat cu tehnică specială de înregistrare audio dictafon de model „Edic Tini S64”. Astfel, la 07.11.2016, între Buruiană Dumitru și Șcarabnuța Dmitrii a avut loc o întâlnire în mun.Chișinău, lângă sediul Inspectoratului Național de Investigații din str.Bucuriei 14A. Discuția a fost înregistrată cu mijloacele tehnice speciale de înregistrare video-audio, în urma măsurii speciale de investigație se stabilește faptul că Șcarabnuța Dmitrii a primit de la Buruiană Dumitru mijloace bănești pe care invocă că i-a transmis unei persoane din cadrul Direcției înmatriculare Transport Auto și Calificarea Conducătorilor Auto, care s-a obligat să faciliteze susținerea examenelor de stat auto de către Anastasia Buruiană și Tatiana Crăciun în vederea primirii permisului de conducere. Rezultatele măsurii speciale de investigații au fost recunoscute ca fiind pertinente pentru cauza penală, iar legalitatea acesteia a fost confirmată prin încheierea judecătorului de instrucție (volumul I f.d.42).

Asupra celor menționate, Colegiul penal conchide că instanța de apel just a statuat că probele menționate, indică asupra vinovăției nemijlocite a lui Șcarabnuța D. anume în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (1) Cod penal, *trafic de influență, caracterizată prin pretinderea, acceptarea și primirea, personal, de bani, pentru sine, de către o persoană care susține că are influență asupra unei persoane publice, pentru a-l face să nu îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite*, fapta fiind încadrată juridic corect ca trafic de influență, în acțiunile inculpatului fiind întrunite elementele infracțiunii în cauză.

De asemenea, instanțele de fond just s-au expus și asupra argumentelor apărării privind pornirea ilegală a cauzei penale, prezența unei provocări de comitere a infracțiunii și prezența relațiilor civile între inculpat și martorul Buruiană D., indicând că partea apărării nu a contestat în careva mod legalitatea ordonanței de pornire a urmăririi penale din 12.09.2016 și nu a invocat careva temeieri legale care ar putea atrage nulitatea sau ilegalitatea acesteia. Referitor la intenția de procurare a unui careva automobil, la efectuarea reparației acestuia și suportarea altor cheltuieli, careva probe nu au fost invocate, declarațiile în acest sens fiind pur declarative. Ce ține de afirmația provocării infracțiunii, aceasta de asemenea nu este confirmată în careva mod și nu pot fi reținute careva circumstanțe în susținerea afirmației reieșind din analiza dacă organele de drept au avut sau nu un comportament pasiv la investigarea cazului (*cauza Teixeira de Castro contra Portugaliei din 09.06.1988 și Edwards și Lewis contra Regatului Unit din 27.10.2004*), rolul ofițerilor de investigații în cauză s-a referit nu la instigarea inculpatului de a comite infracțiunea, ci la efectuarea măsurilor speciale de investigații prevăzute în mod legal de către normele

procesual penale, rolul organului de investigație a fost de a acumula informații în limitele autorizației eliberate în mod legal. Măsurile speciale de investigații efectuate în prezenta cauză penală au fost autorizate în modul prevăzut de lege, rezultatele acestora, ulterior fiind verificate și legalizate prin încheierea devenită irevocabilă a judecătorului de instrucție, mai mult ca atât pretinderea banilor a avut loc anterior implicării autorităților oficiale ale statului în investigarea cazului dat, adică anterior adresării lui Buruiană Dumitru la CNA. Nu s-a stabilit dacă a existat sau nu o presiune a unor agenți sub acoperire, reprezentanți ai organelor de drept sau a persoanelor care au acționat la instrucțiunea acestora asupra lui Buruiană Dumitru, precum și la efectuarea de către acesta a înregistrării convorbirilor sale cu Șcarabnuța D.

Reieșind din cele expuse, Colegiul penal reține că corect au fost calificate acțiunile inculpatului Șcarabnuța D. în baza art. 326 alin. (1) Cod penal, iar din ansamblu de probele administrate, nu se constată prezența a careva dubii privind vinovăția inculpaților, în săvârșirea infracțiunii imputate și în cele din urmă temeiurile pentru recurs invocate și stipulate la pct. 2), 6), 8), 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, nu și-au găsit confirmarea.

Totodată, instanța de recurs reține, că hotărârea instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, este legală și motivată, fiind evaluat just probatoriul administrat și indicate motivele pe care și-a întemeiat hotărârea adoptată, nefiind încălcate careva drepturi ale inculpatului, din care considerente se dispune inadmisibilitatea recursului declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

9. În conformitate cu art. 432 alin. (1)-(2) pct. 4) CPP, Colegiul penal

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Tatarciuc Victor în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 aprilie 2019, în cauza penală privindu-l pe **Șcarabnuța Dmitrii Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la data de 28 noiembrie 2019.

Președinte

Timofti Vadimir

Judecător

Cobzac Elena

Judecător

Țurcan Anatolie